

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S., a.s., C.**, IČO: X., proti žalovaným: **1. S. H., a.s., Č.**, IČO: X. a **2. JUDr. Ing. J. M., Č.**, obaja zastúpení JUDr. V. V., advokátom, R., **o zaplatenie 597 490,54 Eur (18 000 000 Sk) s prísl. zo zmenky**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. 04. 2010, č. k. 16 Zm 207/2003-157, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. 04. 2010, č. k. 16 Zm 207/2003-157 v napadnutej časti o trovách konania **m e n í** tak, že žalovaným náhradu trov konania nepriznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. 04. 2010 č. k. 16 Zm 207/2003-157 v napadnutej časti o nevrátení súdneho poplatku **m e n í** tak, že žalobcovi sa vracia zaplatený súdny poplatok vo výške 19 717,19 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava I.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zo dňa 14. 04. 2010, č. k. 16 Zm 207/2003-157 zrušil zmenkový platobný rozkaz č. k. 16 Zm 207/03-60 z 27. novembra 2007 a konanie zastavil. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne náhradu trov súdneho poplatku v sume 33 193,92 Eur a žalovanému v 1. rade náhradu trov konania v sume 4 720,68 Eur a žalovanému v 2. rade náhradu trov v sume 4 720,68 Eur, do 30 dní od právoplatnosti uznesenia k rukám právneho zástupcu žalovaných v 1. a 2. rade. Žiadosť žalobcu o vrátenie súdneho poplatku a žalobu zamietol.

Súd prvého stupňa v odôvodnení uviedol, že zmenkovým platobným rozkazom č. k. 16 Zm 207/03-60 z 27. novembra 2007 uložil súd žalovaným spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 18 000 000 Sk spolu s 6 % úrokom od 1. apríla 2001 do zaplatenia,

zmenkovú odmenu v sume 60 000 Sk a trovy konania v sume 600 000 Sk do 3 dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu alebo v tej istej lehote podať odôvodnené námietky na súde. Proti tomuto zmenkovému platobnému rozkazu podali včas námietky žalovaný v 1. rade a 2. rade a navrhli ho zrušiť. Písomným podaním zo dňa 13. 04. 2010 zbral žalobca návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu späť s poukazom na skutočnosť, že so spoločnosťou G. I. L. uzatvoril dňa 26. 08. 2005 dohodu o nahradení záväzku, v zmysle ktorej sa doterajšie záväzky nahradili novým záväzkom a ten bol splnený. Žalovaný v 1. a 2. rade so späťvzatím žaloby súhlasili. So zreteľom na dispozičný úkon žalobcu a súhlas žalovaných, prvostupňový súd v súlade s § 175 ods. 4 O. s. p. zmenkový platobný rozkaz zrušil a konanie zastavil. O žiadosti žalobcu o vrátenie súdneho poplatku za podanú žalobu odkázal na ustanovenie § 11 ods. 3 zák. č. 71/1992 o súdnych poplatkoch, s tým že uvedené ustanovenie nerieši vrátenie súdneho poplatku v prípade, že bol vzatý späť návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu, po jeho vydaní pred jeho právoplatnosťou, a preto súd návrhu žalobcu na vrátenie súdneho poplatku nevyhovel a žiadosť žalobcu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O. s. p. veta prvá, keď nedospel k záveru, že by zastavenie konania bolo zapríčinené výlučne správaním sa žalovaných v 1. a 2. rade, pričom prihliadol na skutočnosť, že žalobca ani na poslednom pojednávaní nevedel predložiť originál zmenky, a preto uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy žalovaným.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania a vrátení súdneho poplatku podal odvolanie žalobca, v ktorom navrhol napadnuté uznesenie zmeniť tak, že účastníkom konania neprizná právo na náhradu trov konania a žiadosti žalobcu o vrátenie súdneho poplatku vyhovie.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že uznesenie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle 205 ods. 2 písm. f) O. s. p. Uviedol, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, tým že žalobcu zaviazla k povinnosti nahradiť trovy konania, pretože žalobca nezavil, že konanie sa muselo zastaviť. Návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu zo dňa 06. 02. 2003 bol podaný dôvodne, nakoľko žalobca v čase podania návrhu disponoval pohľadávkou voči obom žalovaným a ako dôkaz k návrhu bola okrem iného priložená zmenka v originály. Vzhľadom na nadobudnutie právoplatnosť a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu bol žalobca vyzvaný na prevzatie originálu zmenky. Po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti

zmenkového platobného rozkazu žalobca postúpil uvedenú pohľadávku spoločnosti G. I. L., ktorej bola odovzdaná celá spisová dokumentácia vrátane originálu zmenky. Na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora bol zmenkový platobný rozkaz č. k. 16 Zm 207/03-21 zo dňa 26. 06. 2003 zrušený, nie však z dôvodu že by si žalobca uplatňoval nárok, ktorý mu nepatrí, ale kvôli procesnému pochybeniu prvostupňového súdu. Na základe uvedeného Krajský súd v Bratislave vydal nový zmenkový platobný rozkaz obsahovo zhodný s pôvodným. Proti tomuto zmenkovému platobnému rozkazu podali obaja žalovaní námietky, v ktorých namietali skutočnosť, že žalobca postúpil pohľadávku, ktorou bola zabezpečená a uplatnená pohľadávka na nového veriteľa – G. I. L., ktorý zo žalovaným v II. rade uzatvoril dňa 28. 06. 2005 dohodu o nahradení záväzku, podľa ktorej sa doterajšie nesplatené záväzky dlžníka voči veriteľovi nahradili novým záväzkom dlžníka voči veriteľovi. Tento záväzok za žalovaného v I. rade sa zaviazala zaplatiť spoločnosť T. T., a. s., ktorá ho dňa 25. 08. 2005 uhradila, a preto záväzok, zabezpečený zmenkou bol splatený v celom rozsahu. Ďalej uviedol, že ak sa súd, nestotožní s jeho názorom o zavinení zastavenia konania zo strany žalovaného, navrhuje rozhodnúť o trovách podľa § 150 ods. 1 O. s. p. nakoľko prvý zmenkový platobný rozkaz bol zrušený len pre procesnú chybu súdu. K zamietaciemu výroku týkajúceho sa vrátenia poplatku za návrh odvolateľ uviedol, že k späťvzatiu žaloby došlo pred prvým pojednávaním, a zákon o súdnych poplatkoch priznáva účastníkovi právo na vrátenie súdneho poplatku, pokiaľ vzal späť žalobu ešte pred tým, než súd o veci pojednával a preto nevidí dôvod, prečo by mal zákon rozlišovať v otázke vrátenia súdneho poplatku medzi tým či bol vydaný platobný rozkaz alebo zmenkový platobný rozkaz. Poukázal na dôvodovú správu k novele zákona o súdnych poplatkoch č. 273/2007 účinnú od 01. 07. 2007, podľa ktorej „navrhovaná právna úprava odstraňuje tvrdosť zákona a zjednocuje vrátenie súdneho poplatku, pokiaľ došlo k späťvzatiu návrhu na začatie konania pred prvým pojednávaním. Tento mechanizmus nebude oklieštený tým, či už došlo k vydaniu platobného rozkazu alebo nie.“ Poukázal na skutočnosť, že pojmom platobný rozkaz sa má na mysli akýkoľvek platobný rozkaz, ktorý je vydaný v zrýchlenom konaní a pri vydaní ktorého sa nejedná o tak zložitú činnosť súdu, že by zákon považoval za potrebné zaťažovať účastníka konania súdnym poplatkom v prípade, ak vezme späť žalobu ešte pred prvým pojednávaním.

Žalovaní sa k podanému odvolaniu vyjadrili tak, že sa s časťou výroku týkajúceho sa náhrady trov konania stotožňujú. Dôvody uvádzané žalobcom v odvolaní nemajú zákonnú

oporu a preto navrhujú odvolanie v celom rozsahu zamietnuť a zaviazať žalobcu na úhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“) prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p., a po preskúmaní napadnutého uznesenia, dospel k záveru, že odvolanie je v napadnutej časti o náhrade trov konania dôvodné.

Žalovaný podal odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., a to že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z odvolania je zrejmé, že žalobca odvolanie voči uzneseniu súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania podal z dôvodu, že mal za to, že zastavenie konania nezavinil

a teda nebol dôvod aby konajúci súd o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti odvolania žalobcu voči výroku o trovách konania je, či prvostupňový súd dospel k správne právnemu záveru , že zastavenie konania zavinil žalobca a teda bol dôvod, aby rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p.

V predmetnej veci zobral žalobca návrh späť podaním zo dňa 13. 04. 2010, v ktorom uviedol že žalovaný v 1. rade uzavrel so spoločnosťou G. I. L. uzatvorili dňa 26. 08. 2005 dohodu o nahradení záväzku, v zmysle ktorej sa doterajšie záväzky nahradili novým záväzkom a ten bol splnený. Uvedenú skutočnosť potvrdil vo svojich námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu sám žalovaný v 1. rade. Žalovaní zo späťvzatím návrhu žalobcom súhlasili, pričom proti dôvodom späťvzatia návrhu nič nenamietali.

V prejednávanej veci prvostupňový súd dospel k záveru, že zastavenie konania nebolo zapríčinené výlučne správaním sa žalovaných, pričom prihliadol aj na skutočnosť, že žalobca ani na poslednom pojednávaní nevedel predložiť originál zmenky. S týmto názorom však odvolací súd nemôže súhlasiť, nakoľko v priebehu konania bol v prospech žalobcu dvakrát vydaný zmenkový platobný rozkaz, pričom prvý bol po mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora zrušený len z dôvodu nesprávneho obsadenia súdu (vyšším súdnym úradníkom namiesto sudcu) a druhý z dôvodu späťvzatia návrhu žalobcom. Žalovaní podali proti druhému zmenkovému platobnému rozkazu námietky, v ktorých však namietali len skutočnosť, že po právoplatnosti prvého zmenkového platobného rozkazu žalobca svoju pohľadávku postúpil na spoločnosť G. I. L., a teda s toho dôvodu žalobca už nie je aktívne vecne legitimovaným v spore, pričom opätovne uviedli, že po uzavretí dohody o nahradení záväzku svoj dlh už splnili. Nemožno žalobcovi na ujmu skutočnosť že v dobrej viere postúpil svoju pohľadávku, priznanú súdnym rozhodnutím, ktoré bolo až následne zrušené v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku. Žalobca podal návrh dôvodne a k jeho späťvzatiu pristúpil jednak z dôvodu straty aktívnej legitimácie až v priebehu konania ale zároveň aj na základe správania sa žalovaného v 1. rade po podaní návrhu spočívajúcom v uzavretí dohody o nahradení záväzku so spoločnosťou G. I. L. (fakticky majúcom povahu splnenia záväzku až po podaní návrhu na začatie konania).

Odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci síce sú formálne splnené podmienky na aplikáciu ust. § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p, podľa ktorého by žalovaní, mali právo na náhradu trov voči žalobcovi, zároveň však z vyššie uvádzaných skutočností vyplýva, že na strane žalobcu jednoznačne sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú použitie § 150 ods. 1 O. s. p. a teda, nepriznanie náhrady trov konania žalovaným.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací na základe uvedených skutočností uznesenie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že žalovaným náhradu trov konania nepriznal.

Žalobca podal odvolanie aj v napadnutej časti o zamietnutí žiadosti o vrátenie súdneho poplatku za žalobu (návrh).

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti odvolania žalobcu voči výroku o zamietnutí žiadosti o vrátenie súdneho poplatku za návrh je, či právny názor prvostupňového súdu že ust. § 11 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nerieši vrátenie súdneho poplatku v prípade, že bol vzatý späť návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu, po jeho vydaní pred jeho právoplatnosťou, a vzhľadom na to žiadosť žalobcu o vrátenie súdneho poplatku za návrhu zamietol je správny

Podľa § 11 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Ak sa návrh na začatie konania o rozvode manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnom stupni súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní o preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy sa poplatok vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred prejednaním veci alebo ak bolo konanie zastavené z dôvodu, že účastník nebol v konaní riadne zastúpený.

Predmetné ustanovenie upravuje zákonné dôvody na vrátenie súdneho poplatku za predpokladu, že sú splnené i podmienky podľa § 13 ods. 3 zák.č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Z ust. § 13 ods. 3 vyplýva, že o vrátení poplatku podľa § 11, nemôže súd rozhodnúť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený, to neplatí, ak navrhovateľ vzal návrh na začatie konania, odvolania alebo dovolania späť pred prvým pojednávaním. Žalobca vzal svoj návrh späť pred prvým pojednávaním, v ktorom zároveň požiadal o vrátenie zaplateného súdneho poplatku.

Odvolací súd sa s výkladom § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. vysloveným súdom prvého stupňa nestotožnil a vyslovil, že účastníkovi vzniká právo na vrátenie zaplateného súdneho poplatku v súvislosti so späťvzatím návrhu pred prvým pojednávaním, nielen

v prípade, že ide o späťvzatie návrhu po vydaní platobného rozkazu. Odvolací súd zastáva názor, že „rozkaz na plnenie“ je širším pojmom, ktorý obsahovo zahŕňa i zmenkový platobný rozkaz, ktorý nesporne je rozkazom na plnenie. Žalobca má teda právo na vrátenie zaplateného súdneho poplatku, avšak podľa § 14 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. krátený o 1%, najmenej 6,63 Eur. V predmetnej veci bol zaplatený súdny poplatok vo výške 600 000 Sk, t. j. 19 916,35 Eur, žalobca má teda právo na vrátenie súdneho poplatku vo výške 19 717,19 Eur (po krátení o 1%, t. j. 199,16 Eur).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností uznesenie v napadnutej časti nevrátenia súdneho poplatku podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že žalobca má právo na vrátenie zaplateného súdneho poplatku vo výške 19 717,19 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava I.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. júna 2011

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková